امڑی
سید کاظم شاہ نازک

خدا خبر ہے کے میڈے سینے دے وچ جیہڑا دل ہے کیندا دل ہے
کہ شیخ ایکوں خُدا دو سڈ اۓ تے ایہہ قلندر دو مُنہ کریندا اۓ
(نصیر سرمد سائڑوی)

امڑی

سید کاظم شاہ نازک

اُشا ڈیرہ اسماعیل خان
0344-0913786
usha.dikhan2014@gmail.com

کتاباں نال یاری گنڈھو

ساڈے ادارے دیاں کتاباں

تہاکوں ہک نویں دنیادا سونہاں کریسن

ھار سنگھار

محمد وسیم سہیل

کتاب داناں : امڑی

شاعر : سید کاظم شاہ نازک

مشینی کتابت : محمد وسیم سہیل

اشاعت : مئی 2016

چھاپݨ ہار : اُشادیرہ اسماعیل خان

ونڈݨ ہار : اُشادیرہ اسماعیل خان

مُل : -/300 روپے

انتساب

آپݨے اُستادِ محترم

نصیر سرمد سانروی (مرحوم)

تے

سئیں سعید اختر سیال

دے نا

جاݨ سُنڄاݨ

ناں.........................سید مرید کاظم حسین شاہ

ادبی ناں.........................نازک

ذات.........................سیّد

ڄمݨ دی تاریخ.................1973

ڄمݨ دی جھا.........................حسام

شاعری دا آغاز.................2004

شاعری دا اُستاد.................محترم نصیر سرمد سائرودی

تصانیف.................ہتھ کیوں جوڑوں، پازیب، امڑی

موجودہ پتہ............موضع حسام ڈاکخانہ شورکوٹ ڈیرہ اسماعیل خان

موبائل نمبر..--0342-9271932

0346-9686125

مہار

Scanned with CamScanner

Scanned with CamScanner

اللہ ہِ عالم دا مالک
عالم ہِ سارا اُس دا

ہر سو اللہ اللہ لوکو
ہر سو ہِ لسکارا اُس دا

اللہ واحد سہارا ساڈا
ساکوں ہِ سہارا اُس دا

اللہ دے کم سارے اعلیٰ
ہریک عہد کرارا اُس دا

سارے اللہ اللہ آکھو
ہوسی کرم ودھارا اُس دا

اَمر ہِ اوا اَمر ہوسی
ہوکا آدم مارا اُس دا

اعلیٰ ھِ او کملی والا محمدؐ
رسولاں دے کولوں ھِ اعلیٰ محمدؐ

رسولاں دے سر دا ھِ سہرا محمدؐ
رسولاں دے گل دی ھِ مالا محمدؐ

ورد محمدؐ اساں کردے راہسوں
ھِ ڈکھاں اساڈ اں کوں ٹالا محمدؐ

کلام الٰہی محمدؐ دے ڈوہڑے
اے اللہ ھِ لکھا حوالہ محمدؐ

محمد محمدؐ اساں کردے راہسوں
اے اسلام کر گئے سمالا محمدؐ

واہ واہ حوصلہ ہئی آلِ رسولؐ دا
سہہ گئی صدمہ ڈکھادی سول دا

اعلٰی کر گئے او کم اصول دا
اسلام ہِے ودھاول کے معمول دا

ڈکھڑا ہر گھڑی دل ووا ڈکھاوے
کوئی کرے مداوا دل ملول دا

وسدے اُٹ گئے او گھر ساڈے
اے ملا ہِے صلہ ساکوں حصول دا

اللہ کرم کرے اساڈے حال دو
کوئی لگے ہا مُل اساڈے مول دا

رل کے آکھوں ہا سلام امڑی دا
مٹھا لگدا ائے کلام امڑی دا

ماکھی لگدی ھِ گالھ امڑی دی
کلام ہووے الہام امڑی دا

آکھی امڑی ڈعا ہئی موسیٰ کوں
ورد کر گئے او عام امڑی دا

اولاد لگدی ھِ مٹھی امڑی کوں
اولاد سارا ھِ دام امڑی دا

ساکوں ماء دی اے سئوں ھِ لوکو
ودھ رکھسوں آرام امڑی دا

ساکوں لگی دُعا ھِ امڑی دی
ڈ اڈھی مٹھی الا ھِ امڑی دی

ڈ ھڑے آدھی ھِ امڑی امڑی دے
کوئل وڈ ی مدا ھِ امڑی دی

دردسا ہوے اولاد دے لکھاں
ڈ اڈھی مٹھی ادا ھِ امڑی دی

دل وی ٹھاروا ے لوکو امڑی دا
گالھ آدھاں ولاا ے امڑی دی

آ کھے ول ول کلام اللہ دا
کولوں رکھو صلاا ے امڑی دی

آکھے مٹھی اولی امڑی

ہووے واری گھولی امڑی

لال دے واسطے ہر ݙکھ سا ہووے

ساہ وِدی ھِ رولی امڑی

ہاں دو ہر ہک ݙکھ ولا کے

سکھ وِدی ھِ گولی امڑی

سݙ کے آکھے روٹی کھاؤ

کھڑی روٹی کھولی امڑی

سرور امڑی سوادا امڑی

ساݙا سارا موادا امڑی

امڑی لئی ھِ کلام ساݙا

ساکوں ملسی اے دادا امڑی

کلام ساݙا ھِ وکھرا لوکو

ݙے گئی ھِ امدادا امڑی

روح ساڈا اھےامڑی دے لئی
ساڈے روح دی مراد امڑی

ساڈے گل دا ھے ہار امڑی
سدھی امڑی ھے سادا امڑی

ڈکھڑے ساڈے ٹال محمدؐ
وسدی راہوی آل محمدؐ

علم اسلام دا ول ول آکھے
واہ علی دا لال محمدؐ

کلمے دے لئی کُس گئی آل ھے
آل دا واہ کمال محمدؐ

سوار امام سواری اعلیٰ
مہار ھِ لال دی وال محمدؐ

ڈکھڑے ساڈے ٹال محمدؐ
وسدی راہووے آل محمدؐ

ڈِبے کے ساکوں لسی گوری
ہولے ہولے ہسی گوری

کالے سوٹ ھِ لُٹا ساکوں
دل وی گِئی ھِ کھسی گوری

مٹھی لال مٹوری اُس دی
کولوں واہووے کسی گوری

کئی ول کھا کے کھر کا کھر کے
رس کل رووے رسی گوری

ول کے دل وٹاؤں ہا گوری
سودا لاؤں ہا ٹھسی گوری

کرماں والے کس کولوں او
کرماں والی وسی گوری

گھروں ٹر کے دار دو گئے ہاں
سر کوں سٹ کے ہار دو گئے ہاں

ڈھولے کول رہائی ڈھئی ہے
او کھے اُڈ کے ڈار دو گئے ہاں

او کوں حال معلوم ہے سا ڈا
ڈکھ دے مارے مار دو گئے ہاں

وسداڈٹھا ڈھول دے گھر کوں
سائل ہوسر کا ردو ڳئے ہاں

روروا کھ دی لالی ودھ ڳئی
ول سُرمے دی دھار دو ڳئے ہاں

آوٚ دلا لودل وکاوݨ
ساݙی ساری کھیل وکاوݨ

ساݙی آس دا گھروی ڈھہہ ڳئے
گھر دی ہر ہک سِل وکاوݨ

اساں سارے لوک وکاوݨ ہاں
مال وکاوݨ مِل وکاوݨ

کوڋی دے مُل وکسوں اساں
ککھاں دے مُل دل وکاوَݙھے

کھڑائے سرکوں سٹ کے وکدا
لاوَ سوداٹل وکاوَݙھے

ڈھول دی ساکوں داری لُٹائے
کر کے کوڑ مداری لُٹائے

لُٹائے مُلک دے مالک ساکوں
ساکوں ہر ہک ہاری لُٹائے

اساں سادے سوداں کوں وی
لوکاں واری واری لُٹائے

لُٹائےاُکھ دے سُرمے ساکوں
ڈھول دی گالھ کراری لُٹائے

ول ول ڈکھے راہی کوں آ
لا کے راہواں گاری لُٹائے

راہوے دل اُداس اساڈا
کرے او احساس اساڈا

سڑ سڑ ساڈا لہو وی سُک ڳئے
ڈُکھڑے کھا ڳئے ماس اساڈا

لڳدا اِھ کہ کُل درداں کوں
در وی آ ڳئے راس اساڈا

اُس دی آس ہئی کھلدے ہاسے

ھاسہ کھا گئی آس اساݙا

ماہی ہر دم سکھی سُمے

ساہ ھِ سولاں واس اساݙا

ݙکھ اساݙے ݙوڑے ماہی

اساں راہ دے روڑے ماہی

ݙھول دا مکھڑا لاٹاں مارے

اساں کالے کوہڑے ماہی

مٹھڑے ماہی دی مٹھڑی وسوں

اساں کھارے کوڑے ماہی

ڈھول دی ٻگول ھِگلدے راہسوں
گھر دوواٻگاں موڑے ماہی

عطر ہئی مسکار ماہی دی
اساں کھاردے کھوڑے ماہی

ساڈٖی اَکھ لہو وہاوے
ڈھول کوں آکھو رحم کماوے

دل وی کھوے کھوے ہووے
روح کوں سو سو صدمہ راہوے

راہ دوا کھاں لالاہُٹ ڳئے
اُس کوں آکھو گھر وَل آوے

آوے ہر کوئی ٹوکاں مارے
کملا ماہی لوک کھلاوے

کھٹی وٹی گٹ کے مَل ڳئے
ساکوں کالا سٹ کے مَل ڳئے

ݙے ڳئے سول کروڑاں ساکوں
ساہ دی ݙور کوں لٹ کے مَل ڳئے

ساکوں ݙکھڑی سُر سکھا ڳئے
سکھ دی راڳ کوں رٹ کے مَل ڳئے

ہوڑے ہٹکے ٹرا گئے او
درداں کولوں ہٹ کے مَل گئے

اوکھی لاگ لگی ہئی ساڈی
اوکھی لاگ کوں کٹ کے مَل گئے

ھِ مٹی کھا گئی مٹی کوں مٹے سردار مٹی دے
ساڈے ہاں کوں ہلاوے آئے ڈکھے ڈسکار مٹی دے

مکاوَں ڈکھ ہا مٹی دے کروں احساس مٹی دا
مسلماں رَل اُساروں ہاڈ ٹھے ہوئے وار مٹی دے

موالی کوئی ہے مٹی دا ھِ آدھا گا لھ مٹی دی
کرے اوورد مٹی دا ڈسے کردار مٹی دے

رلاوَں رل کے مٹی دوولا مٹی دے آدم کوں
اے مٹی ماء اساڈی ھِ کروں کم کار مٹی دے

اساکوں اے ڈسا گئی ھِ کروڑاں درد سہہ گئی ھِ
اساں اولاد مٹی دی لہاوَں اُدھار مٹی دے

کلکی اساڈی ھِ لکھاں دی کلکی
کوٹھی کولوں تو دھ ھِ ککھاں دی کلکی

وکھرے ہاں راکھاساں اُس دے گھر دے
ڈھولے دے در کول رکھاں دی کلکی

سکدی ھِ گُلکی کے او آکے نکے
ہوسی محل ساڈی ککھاں دی گُلکی

لوکاں دے کولوں اساں لوک وکھرے
وسوں کول اولے ھِ وکھاں دی گُلکی

گُلکی اساڈی ھِ وسوں اساڈی
سدا وسدی راہوے اے اکھاں دی گُلکی

ول ول کے ماروا ے ہکلا اے ہو کے
کولوں اساڈے ھِ سکاں دی گُلکی

کالا کوٹ ٹھہاوے ڈھولا
سارا ملک ہلاوے ڈھولا

ہر کوئی راہ دوآ کھڑ واھ
ٹھمک ٹھمک کے آوے ڈھولا

ساہ دے واسطے ساہ ھِ ہکدا
ساکوں گل ول لاوے ڈھولا

دل ساڈے کوں درد مُکا گئے
دل دے درد مُکا وے ڈھولا

ساڈے ہاں ہِ ہاڑ دا موسم
ساڈا اہاں کملا وے ڈھولا

کم دی راگ ہِ رادھی لوکاں
ہر کوئی ودا گا وے ڈھولا

ڈھول دی راہ دوڑل گئی سی
واہ موالی ٹل گئی سی

اُٹھاں والے سٹ کے ٹُر گئے
کھا گئی گرمی گُھل گئی سی

مٹی مٹی وال سسی دے
راہ دود ھوڑ ہئی ڈھل، گئی سسی

ڈھول دی گول ہِ گالا اوکوں
ہو ککھاں دے مُل، گئی سسی

سُرمے کول وی کالی اَکھ ہِ
ڈھول دی کرماں والی اَکھ ہِ

اکھ کوں اَکھ دا آسرا ہووے
گُل ہِ ماہی مالی اَکھ ہِ

اکھ کوں اکھ دے کرم دی لوڑ ہِ
آئی ہاں ٹور سوالی اَکھ ہِ

اکھاوں اکھ دے درد کوں رووے
ساڈی اصل حلالی اَکھ ہِ

اکھ دا مالک اکھ دو ول آ
رووے کملی گاہلی اَکھ ہِ

اکھاوں اَکھ کول گھٹ ہِ وسدی
اے ہر حال موالی اکھ ہِ

ڈھولا ساکل گالھ ئکاوے
ہر ہک گالھ کوں سال ئکاوے

لوکاں کول ہِ کھلد اہسدا
ساگل دل دا حال ئکاوے

منکھ دو کالے وال ولاکے
ساگل منکھڑا لال ئکاوے

دل وی ساڈے ہاں کوں کھاوے
ڈھول دی ٹوک ٹکور دی گالھ

اساں ہاں حسام دے واسی
سٹوں ڈھول لاہور دی گالھ

ماکھی کول ہِ مٹھی لگدی
کرے ڈھول محور دی گالھ

سٹو لوکو ہور دی گالھ
کروں ڈھول دی ٹور دی گالھ

موم کولوں ملائم ہِ ماہی
اے ہِ اُس دے دور دی گالھ

مار دھمالاں دھمی کوں او
مور ہِ کردا مور دی گالھ

کردائے لوک ودھا کے گالھ
رُس کھڑ داھِ سا کوں لال

ماہی کوں حاسد آ کے لاوے
اولڑ داھِ کئی سال

ساڈے کولوں کے حاصل ہس
اوں کولوں ھِ ودھ کے مال

اوکردائے ٹھگی لوکو
ودھائے دل دا درد ملال

ول ول ماہی کا وڑ کردائے
آکھوا وکوں کا وڑ ٹال

اساں ڈھول دی داری کر کر
ڈھیہ گئے سارے سر دے وال

ہر کوئی ہارائے ہار دے کولوں
او کھائے لوک اُدھار دے کولوں

درداں ماری وَل کُرلاوے
رہ گئی ہے کوئی ڈار دے کولوں

دل دی ول ول ڈسکے لوکو
ڈر گئی ڈھول دی مار دے کولوں

ساڈے کولوں دور ہے وسدا
وسدائے او سردار دے کولوں

وعدے کر کے لُکدائے ماہی
ڈردائے او کردار دے کولوں

لوک وی ول ول آکھدائے کملا
کے کھٹائی دلدار دے کولوں

ہاں دے درد دداروں ڈھولا

ہاں دے محل اُساروں ڈھولا

ہاں دا حل ہے حالی کولوں

ہاں کوں ہاں دَل ہاروں ڈھولا

ہاں دی گالھ ہے ہاں کوں لگدی

ہاں دی گالھ وساروں ڈھولا

ہاں دی دوری ہاں کوں مارائے

ہاں کوں بھول سدھاروں ڈھولا

ہاں دی ہوک ہکارے لاوے

ہاں دی ہوکر ماروں ڈھولا

رُس گئے ماہی کملے کولوں کوکاں مار کے رووے کملا
ڈکھڑے مار مُکا گئے اوکوں سکھاں کولوں لوہووے کملا

وٹے مارو کملا آ گئے ہر ہک ہکلاں مار کے آکھے
دھکڑے مار کے ٹورواس کوں دوراساں کول ہووے کملا

کملے دی ہر گالھ ہے کملی کملا سا کوں کملا کر گئے
ڈسکے ہاں دل مکاں مارے ڈگری ٹل کے سووے کملا

دھوکے کھا کھا کملا ہو گئے دل وی کملا کھاوے دھوکے
سکھ دلدار دے گھر دوست کے ڈکھڑے گھر دوڑ ھووے کملا

ساہ وی مک گئے گھڑا وی گھل گئے
ڈھول دی راہ وَل روح وی رُل گئے

روح دی روہی دا راہول ملے ہا
دل کملی دے ہو کے بُل گئے

درداں موئی ھِڑل کے مر گئی
مار کے ٹوکاں لوک وی گُل گئے

دل دی آس ادھوری راہ گئی
ھاں دے درد وَلا کے کھُل گئے

ڈھولا اے وال سر دے مُکھڑے دوست کے ٹردائے
ول ول اے لوک آکھے ہر دل کوں کٹ کے ٹردائے

گلی دا موڑ مؤڑ دے حاسد دا دل وی رڑ دائے
ڈھولا لٹک لٹک کے سڑداں کوں کٹ کے ٹردائے

موراں دی ٹور اُس دی ساکوں ڄلوڑ اُس دی
وسدا را ہوے او ڈھولا لوکاں کل ہٹ کے ٹردائے

ساہ کوں ڳال دلال کھڑا ھِ
ساری عمراں ڳال کھڑا ھِ

سر کوں داوَ دولا کے کملا
کھلدا او ہر حال کھڑا ھِ

اس کوں لوک لُٹدے رہ ڳئے
لُٹائی سارا مال کھڑا ھِ

کھل کے آہدائے لوکاں کوں او
حالے سارا سال کھڑا ھِ

ساہ کوں گال دلال کھڑا ھِ
ساری عمراں گالھ کھڑا ھِ

گھر اساڈے ساوی ٹالی
ھِ اوڈا اڈھی کرماں والی

مٹھے ڈوہڑے آکے گاوے
ٹالی دوا ے کوئل کالی

کھاداں سٹوں اوھل سٹوں
اس ٹالی دے اساں مالی

اس دے سائے کھڑ ڈاسٹ کے
آ کے سووے کوئی موالی

وکھری وکھری سُر کوں رٹ کے
کاں کر لادے ڳاوے لالی

آوے ݙھولا لٹھے ماروں
ݙوں ݙوں رل کے کٹھے ماروں

آ سی لٹھا ساݙے کوٹھے
ہکلاں ماروں ݙٹے ماروں

اصلی لٹھا اُݙ دا کھڑا اے
وݙے وݙے وٹے ماروں

ݙ ار لٹھے دی ݙاڈھی مٹھی
آ ڈاڈھے سر ٹِے ماروں

ماروں دل کوں ٹھاروں ڈھولا
رل کے اساں گِٹے ماروں

ساݙے محلے ھِا اسلم دی ہٹی
اسلم وی کھاوے اوں ہٹی دی کھٹی

ہر ہک کوں ملدا ھِا سودا اُدھارا
لوکاں دے دل کوں اے کھڑا ھِا گئی

گاکاں دو ول ول اے مٹھا الاوے
ہٹی کوں کھڑا ھِا سوداں واݙٹی

اسلم دی ہٹی کوں ݙاڈھی اے ٹھاوے
لکڑ دی کرسی ٹھڈی اے مٹی

اسلم دے سودے داوکھرا اصول اے
وٹک اے کرداھِ ساری اکٹھی

او آوے ہا ڳل لاوے ہا
ساݙے دل دے درد مکاوے ہا

آ اکھ کوں اکھ دی ڳالھ کرے
سِک اَکھ دی ڈھول لہاوے ہا

ساݙے سر دا مالک ہووے ہا
ساݙے سر سہرا اٹھمکاوے ہا

اوکول اساڈے ہووے ہا
آ کٹھے ساڈے راہووے ہا

دلداردلاں دے کول ہووے
دل وکھری سُر کوئی گاوے ہا

اووکھرا آدمی ہووے ہا
ہک ڈوں دے دردمکاوے ہا

او آدمی سدھا سادا ہئی
ہک گالھ ساکوں آہدا ہئی

اوساڈی رکھ دا آدمی ہئی
اووکھری اکھ دا آدمی ہئی

اولگدا لکھ دا آدمی ہئی
اوسوالکھ دا آدمی ہئی

ساڈا اودور کوئی وکھرا دور ہئی
گھُل مل کے رل وسدے ہاسے
ہاڑ دی گرمی سرکوں ساڑے
وال اساڈے مٹی مٹی

دھوڑ دھوڑ

درد راساں

لاݙ وآھدے ہاسے

کھٹی وٹی لاݙ ودی ول

سارے رل مل کھادی ہاسے

ساݙ ادور کوئی وکھرادور ہئی

ہواہوا

اُس کوݙ سا

رووے ولا

کملااے دل

اس کوں رہا

اوھاالا

وَل کے اَلا

ہو ڳئے گدا

اس دامداح

اس دی ادا
کر گئی سوا
دِل وی دُعا
آکھاں سدا
ہوا ہوا
اُس کوں ݙسا

لُگی کوٹھی

ݙاݙے دا کٹورا
ہِک گھڑا
وݙی سوٹی
ہکو کھٹڑا
رسی اُس دی
ڳل ڳئی ہِ
ساݙی عمراں
ڈھل ڳئی ہِ

سڑی سکی ساڈی وسوں
ڈگری ڈلاڈلاں ہوا گئی
کال کُرھے ھِ ساڈ ولوکو
ڈھلاں کولوں لوھوں اساں
مولیٰ مردے مال اساڈے
سک کے لکرڈھائے گئے ساڈے
وَل وَل لوک ڈعاواں آکھے
مالک ساڈا کرم کما

وسوں ساڈی ول وسا
کھاوے ساکوں گرم ہوا
ہاڑ دی لوہ مُکھ کوں ساڑے
ہال اساڈے ہو گئے ماڑے
مولیٰ ساڈے اوکھے ساہ
ٹھڈی مٹھی گھول ہوا

کرموں ولدا گھر دوولے
راہ دو لوک ملے اے آکھے
روہ دو لالی ہٹ، گئی ہے
کئی لمحے عمراں گھٹ، گئی ہے

مکئی دی روٹی
ساگ سروں دا
لال رومال دوولٹ کے
کرموں مال کوں
ہکلی آئے
مال دو مال وی رلدا رہ گئے
کرموں مگر وہلدا رہ گئے
ہولے ہولے سائے ڈھلے

الله کرم کرے اس لوکاں کوں ملے اہم سہارا مڑی دا
ہووے امڑی امڑی ورد ساڈا ہووے لوک اے سارا امڑی دا
اے واسطے او کھے لوک ہن سارا حکم وسارا امڑی دا
ڈکھ ملکی سنکھ دادور آسی ملا کڈاں وی ہلارا امڑی دا

وڈے کے ول ول آدھے ساکوں
حرام لٹ دا مال
سو ولا کا ہکا گالھ

اساں درداں مارے لوک ہسے ساڈے کولوں لکھاں درد
درداں دی ہر ہک کوٹھڑی دو کئی گھولوں وکھرا درد
ساڈے درد کوں لکھ کے ڈُکھ روے ول گھولوں وکھرا درد
ساڈے سروں درداولا ہووے ہا کوئی گولوں وکھرا درد

دلدار لئی اے مراد ھِا اساں ووے ہاں دل کوں روکی
ہاں آہدے ول ول دل کملے کوں اے راہ ھِڈ اڈھی اوکھی
آ ئے کملے کملے ہو کھڑسوں ساکوں آہدے رہ گئے لوکی
اساں اصلوں ہر دے ہر گئے ہاں ساکوں ملی ھِ مار کلھوکی

دل ماہی موڑ مہاراں کوں اے دوری دل کوں کھا گئی
گھلی گرم ہوا ہِ درداں دی ساڈے دل دے وار بلا گئی
ہنی آس آسا کوں سالاں دی ساڈی آس کوں مار مکا گئی
اے ٹوکاں سہہ سہہ لوکاں دے ساڈی عمراں ڈھول وہا گئی

ہن ساٹکاں والا دور ہی اے کار کر و لے کھا گئے
ہر ہک دا دل اُداس کھڑا ئے ہر ہک کوں ڈھولے کھا گئے
ہر آدمی ڈُکھاڈ سدا ہِ درداں دے ٹولے کھا گئے
ہر ہک کوں سردی لگ گئی ہِ ساکوں مُلک دے رولے کھا گئے

ھِ واسی سُکھ دی ڈگری دا سُکھ ڈھول دے کولوں ٹکدے
ساڈے کولوں سُکھ منہ موڑ گئے اساں سُکھاں واسطے سکدے
اساں لوک لکھاری لوک ہسے ہاں ڈھول دے ڈ وھڑے لکھدے
اساں ڈھول دے واسطے وکدے سے سودائی ہاں اُس ہک دے

ہر گالھ داوکا ہردے گھر
آوے او کھ دا ٹکا ہردے گھر
اللہ کرم کرے ڈُکھ کے مکسی
ھِ ڈھول ڈھمکا ہردے گھر

اُس دی گول جئی لبھ گئے مُکا
ڈھولا رہ گئے سا کول لُکا
او کوئی کر گئے گالھ اولی
ڈھول دی گالھ جئی ہاں گئے مُکا

ڈھول دے سارے کوڑے وعدے
اساں لوک ہاں سودے سادے
اساں سدھی گالھ کروں کوئی
کرے ڈھول ہوراردے

ھِ اساڈا اے اصول دا ہوکا
دلدا ھِ سُنک معمول دا ہوکا
مولا علی ہر ہک دا مولا ھِ
اے ھِ ساڈے رسولؐ دا ہوکا

دل کوئی ہوڑے ہٹکے را ہوے
ڈھول دی ہر ہک گالھ کوں سا ہووے
ساکوں وڈ کے اے، گل آہدے
ہٹکے کے اے اٹکے را ہوے

ساڈے کوٹھے کاں کرلاوے
روح کوں اُس دی آمد راہوے
ول ول آکھے اوکوں کوئی
ڈھولا ساڈا گھر ول آوے

دل کوں لا گئے روگ اولے
ہو گئے اساں کلہم کلہے
مکدی گالھ مکاوے کملا
ول آوے او ساڈے رلے

ماہی سُرمہ اکھاں داھِ
لاڈ لالوکاں لکھاں داھِ
اگ گُل ڈِ ردادل ھِلوکو
گھراساڈ اکھاں داھِ

دل کوں درد ملال اے رووے
ہسی ڈھول دا کال اے رووے
لگی وسو ہوگئی دل دی
وکھرے کر سوال اے رووے

دل دے درد ودھائی رکھدائے

ساڈا لہو سُکائی رکھدائے

سول کروڑاں ڈے کے ساکوں

دل وی آکڑ ماہی رکھدائے

مُلک دا مُل ہِ ڈھول دا مُکھڑا

روح دا گُل ہِ ڈھول دا مُکھڑا

دل اے ہکلاں مار کے آکھے

گُل دا گُل ہِ ڈھول دا مُکھڑا

ہر سو اُس دا رولا ہو گئے

سڑ سڑ کے دل کولا ہو گئے

ساڈی ہر ہک آس مُکا کے

دور اساں کل ڈھولا ہو گئے

ساڈے ماڑے حال دا سائگل

ڈھولا کار کرولا رکھدا ئے

رُل گئے کملے کملے اساں

رول کے ساکوں ڈھولا رکھدا ئے

او ساڈی رکھ دا آدمی ہئی
او وکھری اکھ دا آدمی ہئی
او لگدا اکھ دا آدمی ہئی
او سوا لکھ دا آدمی ہئی

مولا علیؑ دے موالی اساں ہاں
محمدؐ دے در دے سوالی اساں ہاں
علیؑ کول ہر دم حرامی دے سڑدا
الٰہی گواہ اے حلالی اساں ہاں

نقطے بغیر سرائیکی قائدہ

﴿ا......اللہ﴾ ﴿م......محمد ﷺ﴾ ﴿ع......علیؓ﴾

﴿ح......حال﴾ ﴿د......درد﴾ ﴿ر......راہول﴾

﴿س......سوالی﴾ ﴿ص......صُراحی﴾ ﴿ط......طوطا﴾

﴿ک......کاوڑ﴾ ﴿ل......لاری﴾ ﴿و......وہولا﴾

﴿ھ......ھار﴾ ﴿ڈ......ڈھولا﴾ ﴿گ......گھڑی﴾

﴿ٹ......ٹرک﴾

انہاں 16 لفظیں دے ملاپ نال ہک کتاب دی صورت ءِچ سرائیکی ادب داوِدھارا

قلم ہک تے نقطے ڈو

قلم آپ تاں ہک ہے لیکن نقطے ڈو رکھدائے پتہ نئیں۔ سید کاظم شاہ نازکؔ نے کیہڑے قلم نال آپنٹی کتاب امڑی لکھ ماری ہے جیندے کئیں حرف تے ہک نقطہ کئنی۔ ڈیرہ اسماعیل خان ءِچ اج تئیں تاں کئیں امڑی دے لال اے جھاں کمال نئیں ڈکھایا یا سچ آہدین کہ صدیاں بعد تھیندا ہے ہک بانہر پیدا۔

بظاہر اے کتاب بے نقطہ سہی پر نقطے ڈنہاں دا آکھن ہے کہ ایں کتاب ہک ہک شعرءِ چ ڈاہ ڈاہ نقطے لگے پئن۔

ایں رمزاں بھری تے نقطیاں بھری کتاب دی اشاعت تے سئیں نازک صاحب کوں باؤں باؤں مبارخاں

روایتی انداز اُتے نویاں سیجاں نال سنبھڑی سگڑی نازک سئیں دی اے نفیس کتاب صاحبان ذوق کیتے ہمدم تے انیس وی ہے۔ تے دوستاں کوں تحفہ وچ پیش کرن کیتے ڈیکوریشن پیس وی ہے۔

عبداللہ یزدانی

31 اکتوبر 2015ء

جمادروں شاعر

شاعر بݨدے نئیں جمدن۔ شاعراں کیتے تعلیم دی لوڑ کئی ہوندی۔ شاعراں کوں فطرت آپ پڑھیندی ہِے سئیں کاظم شاہ ایہو جئیں شاعر ہن۔ جیہڑے شاعر جمن تے فطرت دی شاگردی کیتی ہنیں۔

بے نقطے ݙو سطراں وی لکھݨ اوکھا کم ہِے پر پوری کتاب لکھݨ صرف کمال وی نئیں بلکہ اندھارو ساوݨ ہِے، سرائیکی وِچ نقطاں آلے حرف اَدھ کول وی زیادہ ہن سرائیکی وِ بے نقطی شاعری کرݨ ݙاڈھا اوکھا کم ہِے۔

جیویں کتاب داناں سوہݨا ہِے ایویں ایندے اندر موجود شاعری وی سوہݨی ہِے ''امڑی'' ایہو جیاں ناں ہِے جیندے آکھݨ یا پڑھݨ نال سینے ٹھڈ پوندی ہِے سچی محبت انسان کوں ماء نال وی تھی سگدی ہِے بائیاں محبتاں، نکلیاں، کوڑیاں تے لوبھ بھریاں ہن

پروفیسر حبیب موہاݨہ

07-12-2015

فقیر طبیعت دا امیر شاعر

کاظم شاہ نازک فقیر طبیعت دا مالک صرف اور صرف سچیاں محبتاں کرݨ آلا یاریں دا یار خوابیں دا بادشاہ، تعبیریں دا گولو اپݨی موںجھی ݙنیا دا خوش مزاج تے امیر شاعر اتنے تھڑے جہائیں عرصے دے وچ اپݨیں سنڄاݨ بݨاوݨ دے نال سوہݨیاں گالھیں کرݨ آلا فقیر طبیعت دا امیر شاعر

اوندی سچائی ݙیکھو جواوں کتاب داناں کتنا سچا تے کھرا منتخب کیتے ''امڑی'' کتنا سچا تے پیارا تے محبت دا لفظ ہے ساݙی دُعا ہے جو کاظم شاہ نازک کوں اللہ تعالیٰ مزید سوہݨا لکھݨ دی توفیق ݙیوے...... آمین دعا گو

عصمت گورمانی

30-9-2015

نویں ڳالھ

سب توں پہلے میڈی طرفوں محبتاں بھرا اسلام...

سید کاظم شاہ نازک دی کتاب ''امڑی'' داناں پڑھ کے ساڈا دل ٹھر ڳیائے تے اکھیں چوں ہنجو وی آ ڳئے کیوں کے ماء نال پیار تاں ساڈی فطرت وِچ شامل ھِ ماء محبتاں دا خزانہ ہے، جیہڑا کڈھیس وی نئیں مُک سڳدا ''امڑی'' دا کلام پڑھ کے میں دلی طور تے متاثر تھیاں کہ اڄ دے ایں دور وچ وی او لوک زندہ ہن، جیہڑے سب کجھ اپݨی ماء کوں سرمایہ سمجھدے ہن۔

ایں نوجوان نیں ساکوں محبتاں بھرا اسلام پیش کیتا ہے تے ماء نال اپݨی جذباتی وابستگی دا حق ادا کرݨ دی کوشش کیتی ھِ۔

کاظم شاہ نازک دا اندازِ بیان انتہائی سادہ تے پُر وقار ھِ چھوٹی وݙی بحریں دے وِچ نویں تجربے کرݨ دا شعوری کوشش کیتی ھِ جیندے وچ اے سو فیصد کامیاب تھی ڳئین میڈے کیتے ایہہ نویں ڳالھ ھِ ایہہ ڳالھ ہمیشاں تاریخ دی کتاب وِچ پڑھی ویسی میڈی دُعا ھِ خداوند کریم ایں نوجوان دی کاوش کوں کامیاب کرے...... آمین

مظہر نیازی میانوالی

انوکھڑا شاعر

سید کاظم شاہ نازک دے ناں کݨ شکل کݨ سفید پوشی تے گفتگو کݨ تہاکوں ایویں لڳسی جیویں تُساں کیں ایم اے پاس شخصیت نال پائے الیندے وے لیکن اگر تعلیم حساب کتاب کوں ݙٹھا ونڄے تاں سید کاظم شاہ نازک ہوراں اپݨے گاؤں حسام دے سکول کوں حالیں تک وی اندروں وی نئیں ݙٹھا۔

جاں تک شاعری دی ڳالھ ھِ تاں اے اللہ پاک دی طرفوں ہک ݙھیا ہویا تحفہ ھِ جیہڑا نہ پڑھے لکھے تے رکھی ہس نہ ان پڑھ تے میڈی ڳالھ کرݨ دا مقصد ایہہ ھِ جو شاعری کیتی نئیں ویندی بلکہ شاعری تھنی ویندی ھِ۔

سید کاظم شاہ نازک ہوراں دیاں ݙو کتاباں پہلے وی منظرِ عام تے آچکیاں ہن۔ ہتھ کیوں جوڑں تے پازیب ایندے علاوا ایہوں ساریاں مشترکہ کتاباں وِچ وی انہاں دا کلام چھپ چُکا ھِ۔ سید کاظم شاہ نازک چٹے انپڑھ ہووݨ دے باوجود وی ہک بہوں انوکھا کم کر چھوڑائے کیوں کہ جنہیں الفوں بے نئیں پڑھی اوکوں کیا پتا جو الف تے نقطہ ھِ یا کو ئنا ب دے ہیٹھوں نقطے کتنے ہن۔ سید کاظم شاہ نازک ہوراں دی میں بہوں کمال سمجھینداں جو انہاں ہک ݙو شعر نئیں بلکہ پوری کتاب نقطے بغیر میڈی تحقیق دے

مطابق اے عالمی ریکارڈ ھِ۔جیہڑا اج ڈینہ تک کوئی وی ان پڑھ مصنف 128 صفحے
دی کتاب بغیر نقطے دے نئیں لکھ سگا سید کاظم شاہ نازک ہوراں ایں گالھ کوں باور کیتائے
کہ ایں دھرتی دا دیہاتی کسان جٹ چھیڑو آجڑی جت ہووے یا بھانویں شانی خان
دمانی...کوئی ہوہے ہوہے پڑھ آلا فقیر کیوں نہ ہووے اوکوں اے پیغام ڈ تائے کہ او
اگر کجھ وی کرݨ کوں چاہوے تاں کر سگدا ائے۔آخر تے میں دعا گوہاں کہ اللہ پاک
انہاں دے جزبے کوں توڑ پچاوے تے قلم وچ ڈھیر برکتاں عطا فرماوے

شانی خان دامانی

انوکھڑا خیال

سید کاظم شاہ نازک دی کتاب ''امڑی'' دا درشن کر کے دل کوں ڈاڈھی خُشی تھئی
ھِ۔میں ایہہ ڈیکھ کے حیران رہ گیاں کہ ایں پوری کتاب دے وِچ نقطہ کئنی۔
لفظاں دا ورتاوا ہوں سوہݨے انداز نال تھیا ہِے
لفظ ہک ہئے کوں ایویں، گلکڑی پاتی ہِے ہن جیویں کوئی بال آپݨی ماء دی سکھاں
بھری جھولی دے وچ نندر کریندا پیا ہووے۔
میں ایندا کمال سمجھداں کہ ہک ان پڑھ تھی کے نقطے بغیر غزل ڈوہڑے لکھ کے
سرائیکی ادب دا سراُچا کیتا نے۔
ایندی جیہڑی غزل تے اکھ جمی اکھ نیر وھائے بغیر نئیں اُٹھی۔سئیں ہوتاں تے
اللہ پاک دی بہوں وڈی کرم نوازی ہے۔
سئیں ہوتاں دا میں دلوں تھورائیت گزار ہاں کہ انہاں میکوں اپݨے کلام واسطے کجھ
نہ کجھ لکھݨ دا موقع ڈ تائے آخر تے ڈو شعر سئیں ہوتاں دے نانویں

لفظیں دے نال کھیڈݨ تیڈا کمال ہیے

ہر لفظ تیڈی سوچ دی اپݨی مثال ہیے

خالق دے کولوں تیکوں وکھری عطا ملی

تیڈا مزاج آپݨائے وکھرا خیال ہیے

مختیار شاہ میانوالی

اوکھا کم

سید کاظم شاہ نازک دی کتاب امڑی پڑھ کے دل ٹھاٹاں پیا مریندا ہے۔

امڑی کتاب دی زیارت ہووݨ سیتی میں حیران رہ گیاں کہ ایندی پوری شاعری ءِچ نقطہ کائنی۔

امڑی کتاب ءِچ شاہ صیب دی محنت اور شاعری نال محبت صاف ظاہر ڈِسیندی ہیے۔

ایہہ گالھ میں بہوں گھٹ شعراوِچ ڈِٹھی ہیے کے الفاظ وی سادہ ہوندے ہن لیکن خوبصورت نی ہوندے،

کاظم شاہ نقطے بغیر کتاب لکھ کے ہک اوکھے کم کوں سوکھا کر ڈِکھایا ہیے۔

بہوں سادے الفاظاں نال آپݨے جذبات تے آپݨی ماء نال محبت دا ظہار کیتا ہیے۔

میں شاہ صیب دا دلی مشکور ہاں کہ اُنہاں میکوں کمنٹس کرنے کا شرف بخشا

جازب شاہ میانوالی

پریتی حال

سب کول پہلے تاں میں آکھساں کہ کوئی ایڈا وڈا شاعر ناں بلکہ وڈے شاعراں دے جُتیاں وِچ باہوݨ آلا ہک نکاجیڈا شاگرد ضرو ہاں۔ ماء بولی سرائیکی زبان نال محبت تاں میکوں نکے ویلے دی ہئی تے شاعری نال شونق اوں ویلے تھئی جڈاں دیرہ غازی خان وِچ ٹکسٹائل انڈسٹری دے وچ 19 سالاں دی عمراں نچ ملازمت کریندا ہم ایں دور عید خوشی دے موقع تے سٹیج پروگرام تھیندے ہن چیندے وِچ اتھوں دے مقامی نینگر سٹیج تے آکے احمد خان طارق دے ڈوھڑے پڑھدے ہن تے انھاں دی شاعری سُݨ سُݨ کے آخرکار میڈے اندر دا شاعر سُجاگ تھی پیا۔

سب کول پہلے میں ڈوھڑے آکھݨ دی کوشت کیتی 1995 وِچ میں فیکٹری کوں خدا حافظ آکھ کے آپݨے گھر آ گیاں اتھاں آکے جیہڑے میڈے ڈِنگے سِدھے لوظ ہن میں آپݨے دوستاں وِچ بہہ کے پڑھدا ہم او دوست میڈی حونصلہ افزائی کریندے ہن ہک ڈینھ میں اپݨے کم نال دیرہ اسماعیل خان گیاں تاں اتفاقاً میڈی سئیں عصمت گوئل نال ملاقات تھئی

اُنہاں میڈے کول اپݨا کلام سُݨا تے آکھا جو توں شاعر بݨ سگدا ئیں جو باؤں جو توں باقاعدہ کہیں تکڑے اُستاد کول اصلاح گھندا ریہا تاں

میں انہاں کوں آکھا میکوں تاں بے پناہ شونق ھِ شاعری آکھݨ تے پڑھݨ دا انھاں میڈا اتھ نپ کے دیرہ اسماعیل خان دی وڈی ادبی تنظیم سرائیکی دمان وسیب دے بانی شانی خان دمانی نال ملاقات کرائی انہاں کوں ایہہ وی عرض کیتی کہ ایں نینگر دی اصلاح تُساں کرسو شانی خان دمانی اوں ویلے بسم اللہ چا کیتی۔

میں تقریباً پنج سال شانی خان دمانی کول اصلاح گھندا رہیاں۔

پنج سال بعد اُستاد شانی خان دمانی کہیں ملازمت نال دیرے تاں باہر لگے گئے تے میڈا اتھ بابائے دامان نصیر سرمد سائروی دے ہتھ وچ ڈے تا جڈاں نصیر سرمد سائروی دا اتھ میڈے سر تے آیا تاں میں آپݨے آپ کوں ہک شاعر محسوس کرݨ لگا اج میں جو کجھ ہاں میڈے تے رب دا کرم ھِ تے اُستاد محترم دی انتھک محنت ھِ میں تقریباً ترائے سال دمان سرائیکی وسیب دی صدارت دے عہدے تے آپݨے فرائض سرانجام ڈیندا رہیاں ایں ویلے آپݨی تنظیم سنجوک سرائیکی سنگت اپݨے شاگرداں تے دوستاں دے تعاون نال تشکیل ڈتی پیاں۔

میڈے پریتی حال ڈیوݨ دا مقصد اے ھِ کہ جیویں اُستاداں تے دوستاں دے دُعاواں نال اے ایں مقام تے آپہنچاں۔

ایویں عالی کار میڈا ایہہ کتابی پورہا میڈی ماء بولی دی سُنجاݨ راہوے امین... آخر

تے میڈی ایہہ گزارش ھِ کہ کوئی غلطی تہاکوں کتاب ءِچ نظر آوے تاں ضرو نشان دہی کریسو۔ تے میڈی اصلاح کریسو

سید کاظم شاہ نازک
بانی سجوک سرائیکی سنگت
موضع حسام دیرہ اسماعیل خان

محسن خاندان

محترم **سید فضل حسین شاہ** موضع حسام

خاندان نازک

سید صغیر شاہ

سید تنویر عباس شاہ

ثقلین شاہ

سید خلیل عباس شاہ

سید جمیل عباس شاہ

فرزند نازک

علی رضا نازک

مرتضیٰ نازک

اون رضا نازک

آکاش نازک

مصطفیٰ نازک

مجتبیٰ نازک

برادر نازک

آغا حسین شاہ نازک

صفدر حسین شاہ نازک

ملازم حسین شاہ نازک

سجاد حسین شاہ نازک

جلال حسین شاہ نازک

ریاض حسین شاہ نازک

نیاز حسین شاہ نازک

سنجوک سرائیکی سنگت موضع حسام

بانی	سید کاظم شاہ نازک
سرپرست اعلیٰ	ایم رمضان ہیبت
سرپرست	سونا خان صادق
صدر	امان اللہ معز
سینئر نائب صدر	خان زمان فدائی
جنرل سیکرٹری	ثناء اللہ نیاب
فنانس سیکرٹری	توقیر بلوچ
پریس سیکرٹری	باقر نیازی
رابطہ سیکرٹری	محمد جاوید کفیل
چیف آرگنائزر	ایم بلال عزیر
آرگنائزر	منظور حسام
ڈپٹی جنرل سیکرٹری	خضر حیات پرنس
مشیر بانی	ارشاد خان قائل

تعاون

داماں سرائیکی وسیب دیرہ اسماعیل خان

خواجہ غلام فرید سرائیکی ادبی سنگت شور کوٹ

سنجوک سرائیکی سنگت موضع حسام

پرکھ سرائیکی سنگت پہاڑ پور

بزمِ سرور پروآ

بزمِ نصیر جھوک قریشیاں آلی

بزمِ ناصر ظفر آباد

سانول سرائیکی سنگت دیرہ

بزم سوجھل کلاچی والا دیرہ

انمول سرائیکی سنگت مٹھا پور

سنجاݨ سرائیکی سنگت لاڑ پہاڑ پور

جوگ سرائیکی سنگت حافظ آباد پہاڑ پور

گُل سرائیکی سنگت کوٹ جائی پہاڑ پور

مرکزی سرائیکی وسیب سنگت پروا

بزمِ سُخن میانوالی

انحراف اسلام آباد

بانہہ بیلی

نور تری جیلوی میانوالی، ربنواز دتہ خیل کیسٹ ہاؤس، سرائیکی شہزادہ کرامت علی خان، شوکت ٹیلرز گرہ رحمان، جمشید ناز، بلال ٹھیکدار، محمد بلال ٹھیکدار، محمد بلال ماسٹر، ملک نزیر، جاوید بلوچ، ایم نعمان، ایم عرفان، عصمت اللہ، عمران ڈتھڑ، رمضان ڈوتھڑ، رجب ڈوتھڑ، آصف ڈوتھڑ، رحمت اللہ ڈوتھڑ، شعیب گرہ رحمن، سعید، قاری محمد ظریف، خاکی الیکٹریسن، شاہد سلیم، ابراہیم گرہ رحمن، غفار اترہ، اقبال، جمیل بلوچ، فیاض، محمد علی، اسد بلوچ، وقاص بلوچ، حاجی تھیکدار، عرفان، اشفاق بلوچ، ایاز بلوچ، فرید سراہ، ملک سیف اللہ حسام، شفقت قدیر مبارک شاہ، صغیر بلوچ گرہ رحمن، مدثر ساؤنڈ سروس، حزب اللہ حسام، شاہ جہان، سمیع اللہ حسام، غلام ربانی ٹیلرز، رحمت اللہ، ملک سبحانی ٹھیکدار، محمد اقبال حسام، لین مین، شمیر ٹیلرز، ریاض گجر، نیازی ٹیلرز، ابراحیم ٹھیکدار

سرور امڑی سواد امڑی
ساڈا سارا مواد امڑی
امڑی لئی ہے کلام ساڈا
ساکوں ملسی اے داد امڑی
کلام ساڈا ہے وکھرا لوکو
ڈے بگئی ہے امداد امڑی
روح ساڈا ہے امڑی دے لئی
ساڈے روح دی مراد امڑی
ساڈے گل دا ہے ہار امڑی
سدھی امڑی ہے ساد امڑی
سنجوک سرائیکی سنگت